

Green Urban Paths

EXPLORE THE CITY

Berlin
Script for CRN

Co-funded by
the European Union

Januar 2024

Berlin, Script for CRN

Manuskriptet kræver en skuespillerinde og en skuespiller til at fortælle historien og forbinde placeringerne.

Karakterer

Miller's datter/ Marie:

Tøj:

- Ankel- eller længlang nederdel, bluse, forklæde, ankelstøvler, eventuelt tørklæde eller lignende

Karakter:

- åbenhjertig, nysgerrig, entusiastisk, sød, ung pige, intelligent, ikke en mundfuld, begyndelsen af 20'erne, arbejder i sin fars mølle, hårdt støvet arbejde, ingen lediggang, socialt interesseret, vendt mod modernitet, ubekymret

Baggrund:

- rejser ind i fremtiden, alt er anderledes end hvad hun kender fra 1830, har boet i Rehberge (grønt område i Berlin bryllup), derefter Mühlenberge, lidt bebygget, meget sandet, bor stadig hos sine forældre, flere søskende
- Der er stor interesse for den nye → er begejstret for ideerne om rekreative parker og andelsboliger

Rolle under turen:

- Går gennem de forskellige stationer med vidt åbne øjne, nyder turen og hendes fritid

Onkel Pelle:

Tøj:

- Bukser med seler, løs skjorte, hat (tophue, kasket eller lignende), farverigt tørklæde/butterfly eller slips, iøjnefaldende/farverig

Karakter:

- Cirkusartist (arbejdede blandt andet som klovn), showman og en berlinsk original, spillede fløjte, violin og concertina, solo entertainer
- Underholder (arbejderklasse) børn med spil, fremtryller slik og udfører tricks, varemærke: sjove hatte og kostume
- Berlin dialekt, fræk, vovehals, romantisk tilbøjelig, sjov, nonchalant

Baggrund:

- Rigtige navn: Hermann Albert Adolf Rautmann
- Tilnavnet "Onkel Pelle" på grund af at være meget tynd, bare hud og knogler
- Fra 1906 til 1907 drev han en forlystelsespark på Müllerstraße 147 i Berlin-Wedding
- har oplevet, hvordan parken blev skabt, har rejst meget i arbejdsmiljøet

Rolle under turen:

- som en Berlin-original er han stolt af sit kvarter, præsenterer resultaterne uden at holde tilbage med kritik, underholder med sjove anekdoter, forelsker sig i Marie under turen

Billede: Kogelmode, Stolberg

Bemærk: Som en Berlin-original bærer onkel Pelle den større fortællings- og informationsdel, Marie fungerer mere som besøgende og observatør. Yderligere figure kan introduceres i turen på hver station.

➤ Station 1 Schillerpark / Schillersiedlung

Møllerdatteren Marie og onkel Pelle mødes for første gang. Marie kommer fra fortiden, onkel Pelle er fra nutiden. OP går en tur i Schillerpark (sang), tager en pause fra sin markedsplads. Han nyder den friske luft og vejret. M undrer sig over forandringerne i sit nabolag, er faktisk nødt til at gå på arbejde på møllen, men er interesseret i parken og Schiller-ejendommen. OP begynder at tale...

Onkel Pelle: Køb dig en farverig ballon
Tag ham fast i din hånd
Forestil dig, at han flyver væk med dig
Ind i et fjernt eventyrland ...

Wow, hvilke smukke blomster vejret har bragt frem i lyset igen! Hej smukke pige, hvor er du på vej hen?

Marie: God eftermiddag, sir! Jeg ville egentlig gerne tilbage til min fars mølle i Rehberge, men nu ser alt så anderledes ud. Meget grønnere og ikke så sandet og støvet som møllerne er. Hvilken vej skal jeg tage?

OP: Rehberge, kan jeg se. Nå, hvis du ikke har noget imod, at jeg ledsager dig, vil jeg med glæde pege den unge dame i den rigtige retning. Men først vil jeg høfligt præsentere mig selv: Onkel Pelle, mit ydmyge navn, til din tjeneste, hvis det ikke er for anstrengende. Velkendt i by og land og altid klar til en vittighed og en tur! Og du er?

M: Mit navn er Marie, Marie Müllers datter. Det var dejligt at møde dig? Men hvor er vi egentlig?

OP: Dette, min kære, er den første offentlige park i Berlin, hvis ikke hele Tyskland. Må jeg have æren af at vise Dem det igennem?

OP tilbyder Marie sin arm, Marie kroger den. De starter deres tur.

OP: Dette smukke stykke jord blev opkaldt efter en af vores største digtere og dramatikere – foruden mig selvfølgelig – nemlig Friedrich Schiller. Et lille træ blev endda bragt fra hans fødested og plantet her: Schiller-egen.

M: Hvilken smuk park og så grøn! Disse enge, træerne og så meget plads. Et dejligt sted at slappe af og tage en picnic. Åh, hvor ville jeg elske at have en picnic igen.

OP: Nå, hvis du ikke har noget imod det, vil jeg meget gerne invitere dig! Alt sandet og støvet fra Mühlenberge har forstyrret naboerne. Noget måtte gøres! Men intet sker selvfølgelig af sig selv. Byen hyrede endda en arkitekt: Hr. Bauer skulle skabe noget, må jeg bruge de officielle ord: for "muligheden for vandreture i det friske grønne, til spil, til sportsaktiviteter, til nydelse af den ofte dårligt stillede natur" og "frem for alt til den hårdt tiltrængte fysiske og mentale afslapning af byboere". Og det gjorde han. Nu er vores Schiller Park endda et beskyttet havemonument.

OP og Marie slentrer med gruppen mod Schiller-monumentet. Marie peger nysgerrigt på statuen.

M: Apropos monumenter: Er hr. Schiller der omgivet af sine damer?

OP: (*griner*) Manden vidste allerede, hvordan man gør det ... De ærede damer ved hans fødder står - undskyld, sidder symbolsk for poesiens, dramaets, filosofiens og kultur- og åndshistoriens høje kunst. Jeg forstår drama, men resten...

M: Jeg synes, det er meget passende! Bortset fra at de sidder ved hans fødder, men pyt. Det er ofte lettere at tænke siddende.

OP: Det er endnu nemmere at sidde uden at tænke! Det ved jeg alt om.

M: (*driller ham*) kan jeg forestille mig.

De fortsætter deres vandring.

M: Denne rosenhave og terrasserne er lige så smukke. Jeg kunne tilbringe hele dagen her bare kigger på de duftende blomster.

OP: (*ser på Marie fra siden*) Jeg kan også godt lide at se på en duftende blomst. Men terrasserne er virkelig et interessant sted. Hvis du ville opleve noget i fortiden, plejede alle at mødes der til store møder og samlinger. Nogle gange blev tingene temmelig opvarmede. I dag er der mere "schilling" her.

M: En god diskussion i den friske luft køler bestemt ophedede temperamenter. Hvis det bliver for farverigt for mig derhjemme, kan jeg godt lide at sparke mine små brødre udenfor, så de kan slippe dampen ud. Det er bedre end at lave rod inde i. Og de huse der? De ser så rene og ryddelige ud. Marie peger på Schillers ejendom og sukker
Åh, hvis bare jeg havde et sted for mig selv. Møllen er så trang, og mine søskende er så irriterende. Alt går altid amok, hvis jeg ikke bliver ved med at presse igennem.

OP: En handlingens kvinde! Denne yderst nådige ting kaldes Schillers ejendom. (*mumler for sig selv:*) Hvad skal jeg ellers gøre for at få et helt kvarter opkaldt efter mig? *Fortsætter*

lidt højere: - Det hedder socialt boligbyggeri. Det er på tide, at der gøres noget for os arbejdere! Bruno Taut byggede dem. Han har ofte været på min markedsplads for sjov. Jeg bad ham om at bygge flere legepladser og åbne pladser, hvor de små banditter kunne løbe rundt. Og det gjorde han. Nu er det et UNESCO kulturarvssted. Jeg ville ønske, jeg havde arvet det! (*Vender sig mod Marie:*) Så ville jeg have fundet dig et dejligt lille sted at bo! (*Og fortsætter smigrende:*) Den smukkeste for den smukkeste.

M: (*fniser*) Åh, et dejligt lille overkommeligt sted at bo og lidt grønt omkring det, hvad mere har hjertet brug for?

OP: Jamen, jeg kunne komme i tanke om et par andre ting.
OP inviterer M på endnu en gåtur

OP: På denne måde min kæreste.

1. Station 2 Rødbede fælleshave

M spekulerer over sin egen have, og hvor dejligt det ville være at dele arbejdet med en anden, OP spekulerer over alle de dejlige ting at lave af mad og spise. OP fortæller om sit engagement i kolonihaverne og får det til at regne slik til børnene, OP plukker blomster > første tilnærmelse til M

M: Hvilke smukke haver! Tilhører de nogen, eller er de for alle?

OP: Ja og nej. Haverne tilhører et kollektiv.

M: Et kollektiv? Hvad betyder det helt præcist?

OP: Et kollektiv, min kære, er et sjovt konglomerat af whizzes med en fælles sag. Det betyder, at du ikke bare kan gøre, hvad du vil, alle har noget at sige. Jesus, hvem finder på sådan noget?

M: Jeg synes faktisk, det er ret rart at have noget til fælles, så længe alle kan være med, og arbejdet fordeles blandt alle. Det er meget moderne.

OP: (*peger på grunde og buer*) "Så må jeg præsentere dig: tidligere "Zur fröhlichen Rehberge" - meget mere sympatisk for mig - siden 1939 "Dauerkolonie Togo e.V." Og du fortæller mig, at mit karneval er et udstillingssted! (Griner og opfører sig som en cirkusdirektør) Kom nu folkens, kom nu! Du har ikke set det endnu! Mennesker, dyr, attraktioner!

Synger: (Tekst "Berliner Luft"): Berlin! Jeg kan bare høre navnet
Jeg må grine lykkeligt!
Hvordan kan du gøre det for lidt mos
Lav den fede Wilhelm!

M: De ting, jeg kunne vokse! Frisk frugt og grøntsager, direkte til bordet. Og blomster. Åh, hvor ville det være dejligt at have nogle blomster!

OP: Og alle de ting, du kunne lave mad med det! Hmmm, kartoffelsuppe, kålruller eller mosedede ærter med surkål. Jeg kan bogstaveligt talt smage det! "Laubenpieper"

(kolonihavegartner) er også de bedste mennesker for mig. Jeg bliver ofte inviteret til underholdning/underholdning. Den lille "Pieper" er den bedste! De er altid så glade for mine tricks. De glemmer alt om den hårde uge på arbejdet.

M: (*dagdrømmer*) I min have ville jeg også glemme alt om det hårde arbejde. Det grønne, den friske luft og fuglenes kvidren. Ikke alt støv og avner fra møllerne.

OP: (lidt forarget) lige efter de tre grundprincipper: medindflydelse, samarbejde og selvforvaltning. Alle vil have noget at skulle have sagt! Det er mere arbejde, end du kan holde til. Sådan fungerer min forlystelsespark ikke.

M: Hvad er der galt med at kommunikere og dele økologiske værdier? At finde en beslutning sammen og dele havearbejde og høst ligeligt blandt medlemmerne af samfundet? På den måde gavner det alle og ikke kun én person, der bestemmer alt.

OP: Giv halvdelen til min nabo? Mindre suppe og surkål til mig?

M: Men mere sidder uden at tænke.

OP: (*plukker en blomst fra haven og giver den til Marie med en lille sløjfe*) Kun med et stykke æbletærte lige foran mig! Touché min kære. Lad os ikke argumentere og nyde den smukke dag.

M: Jeg ville elske at bage dig en æbletærte, men du bliver nødt til at plukke æblerne. (*Hun smiler*) Deling er omsorgsfuld.

OP: Det håber jeg.

De hæfter sig fast igen og går videre.

➤ Station 3 Möwensee/ Sperlingsee/ Entenpfuhl

M er glad for de mange fugle, OP laver vrøvl med frøer/sammenligner fuglenavne med Berlins damer, begge er rasende over tilsandingen af de to små søer, overvejer rednings-/Berlin-myndighederne - der bør startes en underskriftindsamling! Begge går hurtigt videre på grund af stanken.

OP: Nu kommer vi til den østligste kant af vores smukke Volkspark. Efter grønne områder, træer og monumenter, hvad har sjælen mere brug for? Rigtigt, noget vådt. Hvad de kan gøre i Wannsee (berømt i Berlin for sin sø), kan vi også gøre!

M: En sø? En rigtig sø? Her midt i parken?

OP: På kanten, frue, i udkanten af parken. Og ikke kun én. Tre af dem! Entensee, Sperlingsee og Möwensee. Vores bryllupstreenighed, hvis du vil. Lige efter Bockwurst, Stulle og Senf (pølse, rulle og sennep). De er også tilgængelige hos mig, hvis du kommer forbi.

M: Tre søer, hvor vidunderligt! Og så tæt på naturen.

OP: Den største her er Möwensee. Det er hjemsted for mange snipes, ænder og coots. Lignende publikum til Caf Kranzler søndag eftermiddag.

M: (*griner*) Bortset fra at du næppe behøver at smide de brødkrummer.

OP: Morsomme tanker.

M: Er det en fiskehejre?

OP: Det er rigtigt. De kommer for vores specielle delikatesse. Kan du høre dem?

M: Nej, hvad?

OP: Musik i mine ører. Kvækkeren lyder som de gamle kvinder på hjørnet af Müllerstrasse og Seestrasse. Jeg mener frøerne her, der bor i Sperlingsee.

M: Ahhh. For mig lyder det mere som de kedelige debatter ved stambordet på Fischers Fritze. Sandsynligvis med samme indhold. Er det Sperlingsee?

OP: Præcis! Det er forbundet med andesøen derovre. Mere som en dam eller vandpyt end en sø. Ikke desto mindre er det et paradys for frøer og derfor en populær destination for fiskehejrer. Men kun for dem. Meget til frøernes utilfredshed, som du kan forestille dig.

OP: (*rynker*) Minder mig også om stamgæsternes bord.

M: (*holder for næsen*) Oi, hvad er det for en lugt?

OP: Ha! Dette er vores berømte Entenpfuhl, eller det mudrede badehul i Berlin! Folk kommer fra hele verden for at besøge dette specielle sted med dets helbredende kræfter. Men kun med moderat succes antager jeg. Selv ænderne undgår nu vandpytten.

M: Men du er nødt til at gøre noget! Det ville være en skam, hvis det hele gik til spilde.

OP: Min nabo Liese har allerede startet en underskriftindsamling med sin lille damete- og håndværksskreds. Flere og flere naboer er kommet til, men indtil videre er der ikke sket noget, som det er skik og brug i Berlin. Folk foretrækker at se alt ordne sig selv.

M: Hvor kan jeg finde fru Liese, og hvor skal jeg underskrive? Det kan ikke forblive sådan!

OP: Et oprør efter min smag. (*OP begynder at råbe protestslogans*) Ænder til vandpyt, frøer til muddret! Ingen forvirring, mere vandpyt! Nej til grus! Vand til ænderne, brød til os! -Vent et minut. Jeg arbejder på det ...

Interaktion med publikum: På dette tidspunkt beder M og OP turisterne om at komme med passende kampråb og slogans til demonstrationsplakater, mens turen fortsætter.

M: Lad os gå hurtigt videre. Så jeg ikke en pub der? En forfriskning ville kun være på sin plads. Al den friske luft efter melstøvet gør mig tørstig.

OP: Rigtigt! "Schatulle". En perle af Berlin gæstfrihed. Desværre, ligesom Berlin gæstfrihed, er det lukket i dag. Vi bliver nødt til at komme tilbage en anden dag. *OP løfter hatten:* Vil De ikke gerne, frue?

M: Hvis det kan arrangeres. Jeg ville ikke have noget imod det.

OP: Igen, min fornøjelse!

Smilende går de begge videre.

➤ Station 4 Rehberge

Endelig frisk luft igen, selv små "bjerge", MT overtager fortællingen > da det er hendes hjem

M: Luften er meget bedre her.

OP: Min kære, her er vi i Hjortebjergene ("Rehberge"). Disse bør være bekendt for dig.

M: Åh min godhed! Der er intet genkendeligt! Hvor er alle møllerne blevet af? Sandet? Støvet? Intet ser ens ud. Kun højderne er tilbage.

OP: (*synger*) "Berlin får nu et andet ansigt med tiden. Den, der så fortidens Berlin, ved det ikke i dag." (Otto Reutter, sangtekster)

Vores myndigheder i Berlin har gjort et stort stykke arbejde! Selvfølgelig måtte det først vristes fra det preussiske godsdistrikt Plötzensee. Det var ikke let, men der skulle arbejdes, og derfor blev hele området ombygget i 1920'erne. Ikke en let opgave, Rehberger var berømt og berygtet. Kunne være rigtige mobbere nogle gange. Derfor roser jeg min gøgler. Velplejet underholdning og en gang imellem en lejlighedsvis "Schnaps" (klar drink, skud).

M: Du kalder et par skud dyrket underholdning? Typisk mands sind. Jeg vil kalde alle de smukke vandre- og solbadeplæner det. Er dyreindhegningerne, legepladserne og sportsbanerne der også beregnet til offentligheden?

OP: For ikke at glemme cykelstierne og den eneste kælkebane! Med en højdeforskel på 20 meter kommer du virkelig i gang! Jeg bør også betragte det som en attraktion for maj park. . . Forestil dig... (*OP begynder at tænke...*) Hvis Ede stadig har nok træ ... (*begynder at opbygge denne nye attraktion i hans sind...*)

M: Jeg husker, hvordan kvinderne plejede at komme her for at få deres sand til at skrubbe gulvene. Selvfølgelig blev det senere gjort i stor skala med hestevogne. Besvarelse af en enorm efterspørgsel. Sandet var god kvalitet og gulvene var beskidte som byen. Jeg skal altid skrubbe møllen, og den bliver aldrig ren. (*Suk*)

OP: De var også nødt til at skrubbe her. Det tog et stykke tid for sportsfaciliteterne og indhegningerne af vilde dyr at se sådan ud. De ønskede oprindeligt at sætte på et stort dyr og offentligt show her. Men det skete aldrig. Nå, det er fint med mig! Mere publikum til min park. (*Griner*) Nu og da er en god kamp på sportsklubbens stadion og en cool blondine nok for mig.

M: Hør, hør. Hjorte og fasaner plejede at strejfe frit her. Sikke en skam, at de nu bor bag hegn. På den anden side... Børnene fra skolen kan endelig se dem.

OP: Den store zoo-direktør Hagenbeck fra Hamborg ville gerne vise helt andre dyr her. Men det fungerede ikke. (*Sarkastisk*) Hvis du spørger mig - og de burde have spurgt mig - ville det have været en fremragende idé! Ud over zoologisk have og dyrepark er der også Rehberge, som om der ikke var nok mærkelige væsner at undre sig over i Wedding. Jeg så en på Bolle's den anden dag. . .

M: *(afbryder ham)* Jeg kan også godt lide det sådan. Selvom jeg savner møllerne lidt. Den jævne rotation af knivene. Den beroligende lyd. Men vi har kælket her før. Hvor var det sjovt *(Glider væk i hendes tanker)*

OP: Ikke desto mindre var "jorden øde og tom" (citater fra tidsskriftet Die Gartenwelt, 1929 om Rehberge), så jeg roser de fine græsplæner. Kun i England har de bedre.

M: Se på dig! En mand, der har set verden. Hvad er det derovre? Et andet monument til en berømt mand? Som om vi ikke havde nok af dem allerede. . .

OP: Dette er vores brydere. De symboliserer alt, hvad der udgør vores arbejderklasse. De stod først i Schillerpark, men måtte derefter flytte. Det blev besluttet, at vores digter ikke skulle være i konkurrence.

M: Nu hvor du nævner det ... Hvilken bemærkelsesværdig skildring! Er brydning ikke en sport?

OP: En populær sport for at være præcis! Hver aften på Williy Breschs hjørnepub kan du se de bedste brydere i byen. Efter et par øl og skud handler det om kødbollerne. Men jeg har de bedste på banen! Ingen har nogensinde slået ham endnu. Ikke underligt med 13 søskende.

(Tilføjer selvtilfreds) "Jeg kan godt lide at kæmpe nogle gange, men ikke offentligt som dette ...

M: *(smiler)* Værsgo . Mangler bukserne så også?

OP: Ikke kun dem - ja, måske er ikke alt ved dette monument beregnet til en ung dames øjne *(rømmer sig)* Lad os gå hurtigt videre.

M: Åh, jeg er lige begyndt at virkelig nyde det.

➤ Station 5 Plötzensee / Plötzensee kirkegård

OP: Fornøjelsen er helt min side. Må jeg overtale den unge dame til at tage en lille omvej til Plötzensee-badene?

M: Det kan han.

OP: Det er et mødested for alle lediggængere. Men jeg kender et lille sted ved søen, hvor det er ret hyggeligt.

M: Det er virkelig dejligt her. Hvorfor kendte jeg ikke til dette før?

OP: Vi var også nødt til at vriste denne perle fra Preussen først.

M: Var der ikke engang et nonnekloster her? Min bedstefar på min mors side var kirkegårdsgartner hos de hellige søstre i St. Mary's. Han roste altid området. Han havde dog altid hænderne fulde med at tage sig af fem kirkegårde.

OP: Befolkningen i Spandau har altid haft en evne til at finde smukke pletter, men nu er det vores, og når jeg ikke tager en lang svømmetur i sommervarmen, kan jeg godt lide at dyppe min stang i. Se ikke sådan på mig! (*Blink:*) For mit ord! Fiskeri er en ærlig dags arbejde.

M: Er det derfor, søen hedder Plötzensee?

OP: En smart en af slagsen er det! (*Ser på Marie*) Jeg kan godt lide det. Den bedste karpefisk findes her vidt og bredt. De bedste fisk vejede endda 16 kg. Først troede jeg, at jeg havde fået den lille Seppel på linen, men så viste det sig at være en rigtig fisk. Jo bedre fangst i sidste ende, vel at mærke.

Ville damen have lyst til en lille bådtur? De har et par både til leje derovre.

M: Endnu en gang mange tak! Lad os slentre langs flodbredden et stykke tid. Hvor er bygningerne smukke her. Sådan et behageligt sted at være.

OP: Men nogle mennesker måtte udholde det her. Ikke alt var altid så fredeligt og magisk. Ser du, derovre er Plötzensee-mindesmærket med en mørk fortid, og derovre er Plötzensee-kirkegården, som også mindes de mange ofre for vold.

M: Åh min. Jeg husker, at der engang var en gammel ejendom og skov der. Hørte det ikke også til Charlottenburg? Vi leverede altid vores mel der.

OP: Ganske rigtigt. Men lad os ikke gå ind i den mørke fortid. Lediggang er så meget sjovere. Vil du hellere gå på caféen eller området med fri kropskultur?

M: Prøver du at drille mig? Er det overhovedet tilladt? Her offentligt?

OP: (*smiler*) Intet er længere væk fra mig. Har du tilfældigvis passende tøj med dig? Der er omklædningsrum og bølgebassinet. En attraktion! Jeg har selv set padlehjulet lave bølgerne. Og hvis du er modig nok, kan du tage et spring i det kolde vand fra tårnet der.

M: Åh, jeg ville ønske, jeg havde vidst det på forhånd. Men nej, det er ikke hensigtsmæssigt. Lad os i stedet sidde komfortabelt under pavillonen og nyde udsigten. Og tro mig; Jeg har "de smukkeste ben i Berlin" ("Die schönsten Beine von Berlin" / sang + berømt stumfilm tysk), selv uden at vise dem til dig. En kop kaffe ville dog være rart.

OP: (*forelsket*) Ikke kun de smukkeste ben i Berlin, men også de smukkeste øjne og det lyseste sind. Kæreste, jeg tilstår af hele mit hjerte: Jeg er forelsket! Fra det allerførste øjeblik lagde jeg øjnene på dig. Disse damer og herrer er mine vidner. (*Peger på publikum*)

M: (*griner*) Hvem ville have troet det i morges? Så hvorfor kalder du mig ikke Marie i stedet for frue og invitere mig ud!

OP: Hvis det er tilfældet! (*Tipper hatten med glæde*) Jeg er Hermann.
En lille dans, frue? Tilgiv mig, Marie?! (*Bed Marie om at danse og begynder at synge:*)
Jeg køber dig en ballon
Tag ham fast i din hånd
Forestil dig, at han flyver væk med os
Ind i et fjernt eventyrland

Slutningen af turen

Publikum kan frit besøge mindesmærkerne eller sprede sig ved søen

Green Urban Paths

Medfinansieret af Den Europæiske Unions Erasmus+ program.

KA220-ADU Samarbejdspartnerskaber inden for voksenuddannelse.

Henvisning N.2021-1-TK01-K220-It-000033665

Europa-Kommissionens støtte til udarbejdelsen af denne publikation er ikke ensbetydende med en godkendelse af indholdet, som kun afspejler forfatterens synspunkter, og Kommissionen kan ikke holdes ansvarlig for den brug, der måtte blive gjort af oplysningerne i publikationen.

